

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 14 września 2016 r. – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP/Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Sprawa C-491/16)

(2016/C 441/13)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP.

Strona pozwana: Maxiflor – Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Programa Operacional de Desenvolvimento Rural (program operacyjny rozwoju obszaru wiejskiego, zwany „programem AGRO”), należy uznać za „program wieloletni” w rozumieniu art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ⁽¹⁾ [które w międzyczasie zostało uchylone zgodnie z art. 107 i z zastrzeżeniem art. 105 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 ⁽²⁾ r.]?
- 2) Czy program AGRO należy uznać za „program wieloletni” dla celów zastosowania przepisu zawartego w [drugiej] części akapitu drugiego art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, EURATOM) nr 2988/95 ⁽³⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r., zgodnie z którym „[w] przypadku programów wieloletnich okres przedawnienia w każdym przypadku biegnie do momentu ostatecznego zakończenia programu”?
- 3) Czy jeżeli program AGRO zostanie uznany za „program wieloletni” dla celów zastosowania przepisu zawartego w drugiej części akapitu drugiego art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 2988/95, to:
  - przedawnienie postępowań administracyjnych wszczętych w jego ramach podlega czteroletniemu terminowi przewidzianemu w art. 3 ust. 1?
  - czy jeżeli czteroletni termin upływa przed zakończeniem programu, dochodzi do przedawnienia, czy
  - z uwagi na postanowienia [drugiej] części akapitu drugiego art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 2988/95, dies ad quem terminu przedawnienia rozciąga się na, to znaczy jest nim dzień „ostatecznego zakończenia [wieloletniego] programu”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. 1999 r., L 161, str. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, EURATOM) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 19 września 2016 r. – Maximilian Schrems/Facebook Ireland Limited

(Sprawa C-498/16)

(2016/C 441/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maximilian Schrems

Strona pozwana: Facebook Ireland Limited

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 rozporządzenia (WE) nr 44/2001 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że „konsument” w rozumieniu tego przepisu traci ten przymiot, jeżeli po dłuższym korzystaniu z prywatnego konta na Facebooku w związku z dochodzeniem swoich roszczeń publikuje książki, wygłasza wykłady częściowo również odpłatne, prowadzi strony internetowe, organizuje zbiórki datków na dochodzenie swoich roszczeń i przyjmuje cesję roszczeń licznych konsumentów w zamian za zapewnienie przekazania im kwoty wygranej w procesie po odliczeniu kosztów procesu?
- 2) Czy art. 16 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że konsument może dochodzić w danym państwie członkowskim jednocześnie ze swoimi roszczeniami wynikającymi z umowy konsumenckiej przed sądem właściwym dla powoda również podobnych roszczeń innych konsumentów mających miejsce zamieszkania
  - a) w tym samym państwie członkowskim,
  - b) w innym państwie członkowskim lub
  - c) państwie trzecim,

jeśli roszczenia te wynikające z umów konsumenckich zawartych z tą samą stroną pozwaną zostały na niego scedowane z tego samego prawnego powodu i jeśli umowa cesji nie wchodzi w zakres działalności gospodarczej lub zawodowej powoda, lecz służy wspólnemu dochodzeniu roszczeń?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2016 r. w sprawie T-347/14, Olga Stanisławiwna Janukowycz/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 23 września 2016 r. przez Olę Stanisławiwnę Janukowycz jako spadkobierczynię Wiktora Wiktorowycza Janukowycza

(Sprawa C-505/16 P)

(2016/C 441/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Olga Stanisławiwna Janukowycz, jako spadkobierczyni Wiktora Wiktorowycza Janukowycza (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie T-347/14 w zakresie wyszczególnionym w pkt 6 i 7 odwołania, mianowicie:
  - pkt 2 i 4 sentencji tego postanowienia;
  - pkt 3 sentencji postanowienia Sądu (dziewiąta izba) z dnia 12 lipca 2016 r. w sprawie T-347/14 w zakresie, w jakim Sąd uznaje, że tenże pkt 3 wymaga od Rady Unii Europejskiej pokrycia wyłącznie kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie, ale nie kosztów poniesionych przez zmarłego;